

Porovnání učení Církve adventistů sedmého dne a křesťanské víry doložené historií

Colleen Tinker, Life Assurance Ministries

Překlad: Pavel Škoda, B. Th.

	Adventismus	Křesťanství
Spisy	Bible; její parafráze nazvaná <i>The Clear Word Bible</i> ; přes 600 titulů obsahujících zjevení a rady od prorokyně E. G. Whiteové (1827 - 1915) - nejnámější: <i>Touha věků</i> a <i>Vítězství lásky Boží</i> .	Bible (Starý a Nový zákon)
Bůh	Bůh je jednota tří koexistujících osob - Otce, Syna a Ducha Svatého - které jsou zajedno ve svých motivech a účelu, ale ne podstatě. Bůh Otec je (v prorockých spisech EGW) obvykle chápán jako bytost mající fyzické tělo. EGW popisuje Boha jako „nebeské trio“.	Trojediný Bůh: jeden Bůh ve třech osobách - Otec, Syn a Duch Svatý. Bůh je Duch.
Ježíš	Není všudypřítomný. EGW říká, že Bůh Otec vyvýšil Ježíše, aby se stal jeho Synem, a tak vzbudil žárlivost Lucifera a vznikl konflikt v nebesích. Ježíš je náš příklad, který slouží jako důkaz, že lze žít bezhříšným životem. Jeho oběť na kříži nepřinesla plné smíření; od r. 1844 nabízí svoji krev v nebi ve stále probíhajícím „vyšetřovacím soudu“ po jehož skončení se vrátí. Je také identifikován jako archanděl Michael; většina zakladatelů adventismu popírala jeho božství.	Druhá osoba Trojice. Jako Bůh Syn nemá počátek a nebyl stvořen. Je roven Bohu Otci i Duchu Svatému a je plně Bůh i plně člověk. Zemřel na kříži jako oběť a plně tak smířil naše hříchy. Vstal z mrtvých třetího dne. Je naším zástupcem - přebírá naši vinu, trest a smrt za náš hřích.
Duch Svatý	Ačkoli je nazýván třetí Boží osobou, v církvi není obvykle vnímán jako osoba, ale jako „to“. Mnozí o něm smýšlí jako o síle či moci.	Třetí osoba Trojice.
Spasení	Spasení milostí skrze víru, avšak udržované zachováváním příkázání a pokáním. Zachovávání sedmého dne (soboty) je znamením Boží pečeti; bohoslužba v neděli je znamením šelmy.	Spasení je z Boží milosti, nezávisí na dobrých skutcích člověka. Spasení je udržované Boží milostí a Jeho životem, pokud jsou věřící znovuzrozeni jeho Duchem.
Soud	Učení o „vyšetřovací soudu“ nacházíme pouze v adventismu. Nazývá se také „předadventní soud“ či „učení o svatyni“. Je odvozeno z detailů dne smíření, který je popsán v knize Leviticus. Začal v r. 1844, kdy Kristus vešel do svatyně svatých v nebeské svatyni. Zde nyní prošetřuje záznamy všech věřících lidí. Všechny hříchy, které člověk vyznal, mu budou nakonec odpuštěny; ty které byly opomenuty či jinak nevyznány jsou přeneseny zpět na člověka, který je spáchal. Ježíšova krev vnáší tyto hříchy zachráněných lidí do svatyně svatých, kde jsou umístěny až do konce vyšetřovacího soudu. Všechny vyznané hříchy budou z nebes odstraněny až Kristus dokončí svoje vyšetřování a vloží je na satana, který je zde místo obětního zvířete. Doba mezi r. 1844 a závěrem soudu, která bude kulminovat v čase souzení, je „antitypickým dnem smíření“ - v této době nyní žijeme. Spasení není potvrzeno, dokud neskončí vyšetřovací soud.	Ti, kteří věří v Ježíšovu smrt za naše hříchy a v jeho zmrtvýchvstání, nepřijdou na žádný soud, ale již přešli ze smrti do života (J 5,24). Ti, kteří věří v Ježíše nejsou souzeni, protože On vzal Boží soud nad hříchy na sebe. Ti, kteří nevěří jsou již odsouzeni (J 3,18).

Podstata člověka	Lidé jsou neviditelnou jednotou těla a dechu života (či životního principu). „Duše“ se rozumí žijící tělo, které celé přestává existovat, když dech tělo opouští. Hřích je fyzický problém přenášený geneticky na další generace. Duchovní věci jsou rozpoznávány kognitivně a Duch Svatý dává člověku sílu potřebnou k poslušnosti.	Lidé jsou tvořeni fyzickým tělem a nemateriální duchovní složkou, která je stvořena k obrazu Božímu (Bůh je Duch). Duše(duch) člověka přežívá smrt fyzického těla: ty, kteří nebyli znovuzrozeni z Božího Ducha, čeká věčnost v pekle; znovuzrozené čeká věčnost s Pánem.
Obětní beránek	Satan, který vynese hříchy zachráněných z nebe ven a tak bude očištěna svatyně. Bude potrestán za to, že byl odpovědný za hříchy zachráněných.	Pán Ježíš Kristus.
Smrt	Stejně jako Kristus ani lidé nemají nehmotnou složku, proto jde po smrti tělo do hrobu a dech odchází k Bohu. Z člověka nic nezůstává, existuje pouze v Boží paměti. Po soudu dojde ke zničení (anihilaci) bezbožných v ohnivém jezeře. Vzkříšení je v podstatě znovu-vytvoření člověka na základě záznamu v Boží paměti.	Nemateriální složka člověka odchází po smrti do přítomnosti Krista. Jak zachránění tak ztracení lidé budou vzkříšeni. Ti, kteří jsou zachráněni, budou žít s Kristem v nebi. Ti, kteří jsou ztraceni, budou trpět věčným oddělením od Boha (peklo). Kristovo vzkříšení je slibem pro věřící, že i oni obdrží oslavená vzkříšená těla.
Eschatologie	V závěru vyšetřovacího soudu nastane doba soužení. Boží Duch bude odebrán ze země a Boží lid bude muset v této době dosáhnout dokonalosti, jinak nebude schopen v tomto čase obstát bez prostředníka a přímluvce. Ti, kteří zachovávají neděli, budou pronásledovat a zabíjet ty, kteří světi sobotu, tj. pravé věřící. Tisíciletí se bude odehrávat v nebi a satan v té době bude „svázán řetězem okolností“ na neobydlené zemi. Během tisíciletí Bůh vysvětlí všem lidem svoji spravedlnost a odpoví na všechny otázky. Zachránění obhájí Boží charakter před jinými bezhříšnými bytostmi, kteří žijí ve vesmíru a pozorují toto naše kosmické drama.	I když ve specifických detailech týkajících se načasování druhého příchodu a vytržení věřících se názory liší, je křesťanství jednotné ve víře, že finálním testem mezi zachráněnými a ztracenými bude víra v Ježíše Krista. Bůh je svrchovaný a nedluží nikomu žádné vysvětlení ohledně své spravedlnosti či svého milosrdenství. Kristus žije nyní navěky jako prostředník pro věřící, kteří již nikdy nebudou muset žít bez něho pouze na základě své vlastní dokonalosti. Lidé nikdy nebudou obhajovat před vesmírem Boží spravedlnost; Boží spravedlnost pro celou věčnost plně demonstroval kříž (Ř 3,26).
Ostatní	CASD se pokládá za Boží jedinou, zvláštní církev ostatků vyvolenou pro poslední dobu. Zachovává starozákonní dělení masa na čisté a nečisté. „Zdravotní reforma“, kterou CASD propaguje, zahrnuje abstinenci od alkoholu, tabákových výrobků, kofeinu a podporuje vegetariánství. Tradiční adventisté také věří, že nošení šperků je hříšné jednání. Pořádají masivní misijní programy zaměřené jak na nevěřící, tak na věřící z jiných křesťanských denominací, např. semináře na téma výkladu knihy Zjevení či zdravotní přednášky. E. G. Whiteové bylo dokázáno značné neautorizované opisování v jejich prorockých spisech z cizích literárních děl.	Existuje pouze jediná církev, která je tvořena znovuzrozenými křesťany ode dne letnic (k 2. kap) až do současnosti. Stravovací návyky a zdravotní principy nehrají v otázce spasení a svatosti žádnou roli. Ježíš je Božím konečným slovem lidstvu (Žd 1,1-3).

Zdroj: <http://www.lifeassuranceministries.org/studies/comparison.pdf>

Doslov od překladatele

Abych předešel některým námitkám, pokusím se komentovat zde některé výroky autorky

Pozn. základní věroučné články CASD lze nalézt zde: <http://www.casd.cz/cemu/verouka.html>

Spisy

Clear Word Bible není oficiální publikace CASD, ale dle mých informací ji vytisklo adventistické nakladatelství Review & Herald a minimálně v roce 1995 byla bestsellerem v prodeji. Zdá se, že laická adventistická veřejnost (zejména v USA) omylem často pokládá tuto "bibli" za knihu autorizovanou církví a kniha se v USA minimálně v minulosti, těšila značné oblibě.

Ano dle oficiálního vyjádření se knihy EGW pokládají za malé světlo a Bible za velké, ale prakticky se Bible, a zejména prorocké pasáže Daniele a Zjevení, vykládají skrze knihy EGW. Když exegeze ukazuje na jiný výklad, dává se přednost „prorockému“ vysvětlení. Viz například výklad Dan 8,14; Dan 9,24; Zj 14,7 aj.

Bůh Otec

Tvrzení C. Tinkerové o rozdílné podstatě osob trojice zřejmě plyne z počátečního učení adventistů, které popíralo Kristovo Božství a z výroků EGW, kde Ducha Svátého označuje jako „To“. Současná teologie CASD, zdá se, chápe již trojici v souladu s ortodoxním křesťanstvím – viz věroučný článek č. 2 (samozřejmě se zde však vynořuje otázka po pravosti inspirace EGW, která zpočátku tvrdila něco jiného, než to, co církev zastává dnes).

Myslím, že tvrzení o fyzické podstatě Boha Otce pramení z poněkud materialisticky chápané nebeské svatyně, kde je umístěn Boží trůn (na kterém sedí Otec) a před nějž Kristus předstupuje. Připouštím však, že dnešní adventismus to výhradně takto neučí.

*I was then shown what did take place in heaven as the prophetic periods ended in 1844. I saw that as the ministration of Jesus in the Holy place ended, and he closed the door of that apartment, a great darkness settled upon those who had heard, and had rejected the messages of Christ's coming, and they lost sight of him. Jesus then clothed himself with precious garments. Around the bottom of his robe was a bell and a pomegranate, a bell and a pomegranate. He had suspended from his shoulders a breastplate of curious work. And as he moved, it glittered like diamonds, magnifying letters which looked like names written, or engraven upon the breastplate. After he was fully attired, with something upon his head which looked like a crown, angels surrounded him, and in a flaming chariot he passed within the second veil. I was then bid to take notice of the two apartments of the heavenly Sanctuary. The curtain, or door, was opened, and I was permitted to enter. In the first apartment I saw the candlestick with seven lamps, which looked rich and glorious; also the table on which was the shew-bread, and the altar of incense, and the censer. All the furniture of this apartment looked like purest gold, and reflected the image of the one who entered that place. The curtain which separated these two apartments looked glorious. It was of different colors and material, with a beautiful border, with figures of gold wrought upon it, representing angels. **The veil was lifted, and I looked into the second apartment.** I saw there an ark which had the appearance of being of the finest gold. As a border around the top of the ark, was most beautiful work representing crowns. **It was of fine gold.** In the ark were the **tables of stone** containing the ten commandments. On each end of the ark was a lovely cherub with their wings spread out over it. Their wings were raised on high, and touched each other above the head of Jesus, as he stood by the ark. Their faces were turned towards each other, and they looked downwards to the ark, representing all the angelic host looking with interest at the law of God. Between the cherubim was a **golden censer**. And as the prayers of the saints in faith came up to **Jesus, and he offered them to his Father**, a sweet fragrance arose from the incense. It looked like smoke of most beautiful colors. Above the place where Jesus stood, before the ark, I saw an exceeding bright glory that I could not look upon. **It appeared like a throne where God dwelt.** As the incense ascended up to the Father, **the excellent glory came from the Father's throne to Jesus**, and from Jesus it was shed upon those whose prayers had come up like sweet incense. Light and*

glory poured upon Jesus in rich abundance, and overshadowed the mercy-seat, and the train of the glory filled the temple. I could not long look upon the glory. No language can describe it. I was overwhelmed, and turned from the majesty and glory of the scene. (Spiritual Gifts Vol. 1 str. 158)

Ježíš

a) EGW (alespoň zpočátku) nechápala Krista jako rovnocenného Bohu. Podle ní měl počátek a jeho postavení mu bylo uděleno Bohem.

*Lucifer byl závistivý a žárlil na Krista. Přesto, když se všichni andělé poklonili Ježíši a uznali tak jeho postavení a autoritu právo vládnout, poklonil se spolu s nimi; jeho srdce však bylo naplněné závistí a záští. **Kristus byl přijat do zvláštní Boží rady aby znal Boží plány, zatímco Lucifer s nimi obeznámen nebyl. Nerozuměl a ani mu nebylo dovoleno znát Boží záměry. Avšak Kristus byl přijat jako vládce nebes.** (The Story of Redemption, p. 14)*

b) Plné smíření dle EGW nastane až po ukončení vyšetřujícího soudu.

*... vešel Ježíš na konci 2300 dní, v říjnu 1844, do svatyně svatých v nebi, **aby započal** konečné smíření pro všechny, kteří jej skrze jeho prostřednickou službu mohli přijmout, a očistil svatyni.* (Spiritual Gifts Vol.1, p.160)

c) Dle EGW Kristus = Míkael

*The words of the angel, "I am Gabriel, that stand in the presence of God," show that he holds a position of high honor in the heavenly courts. When he came with a message to Daniel, he said, "**There is none** that holdeth with me in these things, but **Michael [Christ] your Prince.**" (Desire od Ages, p. 99)*

A český překlad:

*Andělova slova: "Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem," svědčí o tom, že má v nebi vysoké postavení. Když přišel oznámit poselství Danielovi, řekl: "**Není nikoho, kdo by mi dodával sílu v těch věcech, kromě vašeho ochránce Míkuela [Krista].**" (Touha věků str. 57)*

Duch Svatý

Tento argument týkající se označování Ducha Sv. jako „to“ bude pravděpodobně nadhodnocen. Nicméně je faktem, že EGW „it“ v této souvislosti občas (ale ne vždy) používala. Opět ale vidíme, že EGW je ve svých výrociích nekonzistentní.

Příklad inspirovaného vidění EGW:

***Ve vidění mi bylo ukázáno, a stále v to věřím, že v r. 1844 zde byly zavřené dveře. Všichni, kteří viděli světlo poselství prvního a druhého anděla a odmítli ho, byli ponecháni v temnotě. Všichni, kteří ho přijali a kteří obdrželi Ducha Svatého, který byl součástí tohoto poselství z nebes, a kteří se později zřekli své víry a prohlásili svoji zkušenost za klam, odmítli v důsledku Božího Ducha, a **ten** je již nadále nepotěšoval.** (Selected Messages vol. 1, p. 63)*

V originále je zde však doslova: ... thereby rejected the Spirit of God, and **it** no longer pleaded with them

Použito je angl. „It“ = české „to“. NENÍ zde použito angl. „he“ = česky „on“.

Spasení

EGW vidí sobotu jako zásadní test věrnosti. Kdo o sobotě ví a nezachovává ji, nebude dle EGW spasen!

*Pak mi **bylo ukázáno**, že přikázání Boží a svědectví Ježíše Krista vztahující se k zavřeným dveřím nelze oddělit, a že čas, aby Boží přikázání zazářila v celém své důležitosti a aby Boží lid byl zkoušen na základě pravdy o sobotě (Early Writings, p. 42)*

... sobota čtvrtého přikázání je pečeť živého Boha. (Great Controversy [Vítězství lásky Boží], p. 640 - r. 1888)

Znamení či pečeť Boha je zjevena v zachování sedmého dne soboty.. Znamení šelmy je jejím opakem - zachování prvního dne týdne. (Testimonies, vol. 8, p.117 - r. 1904)

*Ve spojitosti s ostatkem Božího lidu **mi bylo ukázáno** toto: Byly mi představeny dvě skupiny lidí. Jedna skupina se vyznačovala okázalými znaky vyznávajících křesťanů. Tito lidé pošlapávali Boží zákon, klaněli se instituci papežství a zachovávali první den týdne jako Hospodinovu sobotu. Druhá skupina byla nepočtená a klaněla se velkému Zákonodárci. Tito lidé zachovávali čtvrté přikázání. (Testimonies, vol.1, p. 223 - r. 1855)*

V citátech sice není přímo uvedená souvislost mezi spasením a sobotou, avšak logicky to z uvedených citátů, zdá se, vyplývá: kdo o sobotě ví a nezachovává ji, „hraje“ za jiný tým, který nepatří k Božímu lidu. A kdo nepatří k Božímu lidu, ten si spasením asi být jist nemůže...

Např. adventisté včetně EGW neváhali označit D. M. Canrighta za odpadlíka od víry, když opustil jejich denominaci a přestal zachovávat sobotu.

Soud

Článek 23. Kristova služba v nebeské svatyni: *V nebi je svatyně, pravý svatostánek, jehož stavitelem je Pán, a ne člověk. V něm Kristus slouží v náš prospěch, zpřístupňuje věřícím požehnání své smiřující oběti, přinesené jednou provždy na kříži. Kristus byl uveden do úřadu jako náš slavný Velekněz a svou prostřednickou službu začal po svém nanebevstoupení. Roku 1844, na konci prorockého období 2300 dnů (let) přešel k druhé a závěrečné fázi své usmiřující služby. Je to dílo vyšetřujícího soudu, který je součástí závěrečného odstraňování veškerého hříchu. Předobrazem této skutečnosti bylo očišťování starodávné židovské svatyně v Den smíření. V předobrazné službě byla svatyně očištěna krví obětí zvířat, ale **nebeské skutečnosti se očišťují dokonalou obětí Ježíšovy krve.***

Dokud je EGW považována Církví adventistů za pravého Božího proroka, jsou její vyjádření z 19. století pro CASD stále i dnes naprosto směrodatná (viz věroučný článek č. 17). Nicméně ne všechna její tvrzení jsou dnes tzv. „v kurzu“.

*Protože hříchy lidí byly kdysi přenášeny, obrazně řečeno, do pozemské svatyně **krví z obětí za hřích**, tak i naše hříchy jsou, **ve skutečnosti**, přenášeny do nebeské svatyně **krví Krista**. A jako bylo očištění pozemské svatyně dokončeno odstraněním hříchů, kterými byla **znečištěna**, tak i skutečné očištění nebeské svatyně bude završeno odstraněním či vymazáním hříchů, které jsou tam zaznamenány. (Spirit of Prophecy, vol. 4, p. 266, 1884)*

Současná teologie CASD již upustila od svého původního tvrzení, že SZ svatyni znečišťovala krev obětí za hříchy lidí, a tvrdí, že tato svatyně byla znečišťována samotným skutkem hříchu. A obdobně také nyní tvrdí, že nebeská svatyně není znečišťována Kristovou krví, ale znečišťují ji záznamy hříchů lidí. Otázkou opět samozřejmě je, co tento posun v teologii dokazuje o inspirovanosti EGW...

Andělé Boží věrně zachovávají záznamy o životě každého člověka a každý bude souzen podle svých skutků. **S vědomím tohoto soudu** [dle kontextu se jedná o vyšetřovací soud] Petr pronesl k mužům Izraele: "Čiňte proto pokání, **aby vaše hříchy mohly být vymazány, až od Pána přijde čas obnovy; a on pošle Ježíše, kterého nebe musí přijmout až do doby obnovy všech věcí...**". (Spirit of Prophecy, vol.4, p. 308)

Dle tohoto citátu, když Bůh odpustí hřích, zůstává tento hřích stále zapsán v nebeských knihách a bude vymazán teprve až když člověk bude souzen na vyšetřujícím soudu a bude nad ním vyneseno pozitivní rozhodnutí. Proto spasení člověka dle EGW není potvrzeno, dokud neskončí vyšetřovací soud.

Podstata člověka

V článku č. 7 se píše: *Když naši první rodiče neuposlechli Boha, popřeli svou závislost na něm, a ztratili tím své vznešené postavení pod Boží vládou. Boží obraz v nich byl porušen, a oni se stali kořistí smrti. Jejich **potomci dědí tuto padlou přirozenost** s jejími následky, rodí se se slabostmi a náklonnostmi ke zlému.*

Dědičnost je termín z genetiky a znamená, že přenos jakékoli informace z rodičovské generace na další se děje pouze fyzickou cestou (skrze DNA). Navíc CASD odmítá existenci duše, jako složky člověka schopné samostatné existence a věří, že dech, který tělo opouští, není entita schopná samostatného života, ale pouze „oživující princip“. Proto o hříchu může mluvit pouze ve spojitosti s existencí fyzického těla.

Padlá přirozenost je neschopnost žít z vlastních sil svatým, tj. bezhříšným životem.

Obětní beránek

Podle teologie CASD, Kristus vloží na satana všechny naše hříchy.

*Tak jako kněz vyčistil svatyni od hříchů a vložil je na hlavu kozla určeného k vyhnání, tak **Kristus vloží všechny vyznané hříchy na satana, původce a podněcovatele hříchu. A tak jako kozel, nesoucí hříchy Izraele, byl zaháněn "na poušť"** (3. Mojžíšova 16,22), tak i satan ponese vinu za všechny hříchy, k nimž svedl Boží lid. Po tisíc let bude uvězněn na zemi, která bude v té době pustá a neobydlená. Nakonec podstoupí plný trest za hříchy v ohni, který zničí také všechny bezbožné.* (Great Controversy, p. 485)

Smrt

Jak již bylo řečeno v části o podstatě člověka, pokud v chápání CASD neexistuje duše schopná samostatného života bez těla, pak ani po smrti neexistuje žádná vědomá entita a kontinuita bytí člověka je přerušena, člověk dočasně „není“.

Teologie CASD často používá citáty z knihy Kazatel. Nicméně Kaz 12,7 říká: „*A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal*“. Co však je onen „duch“ v chápání CASD? Zdá se že [ruach] je v CASD dle Gn 2,7 chápán pouze jako „oživující princip“, tedy jako „dech“, entita neschopná samostatného života bez těla, tj. neschopná sama bez těla myšlení, vnímání, rozhodování, neschopná lásky, poslušnosti atd. Je to tedy pouze informace či „součástka“ a ne živý objekt.

Protože CASD popírá existenci vědomé duše po smrti člověka, jsou zdá se pouze dvě možnosti, jak je v teologii CASD možné chápat vzkříšení:

- a) První možností je de facto vytvoření klonu. Podle informací o člověku, které se po smrti uloží u Boha, je při vzkříšení „zkonstruován“ nový člověk, který má všechny vzpomínky a charakter původního člověka. Problém je, že to pak již nejsem „já“, ale můj dvojník (já zůstávám mrtvý, neexistující).
- b) Nebo u Boha existuje jakási „databanka“, kde je uložen „dech“ každého člověka, který se pak při vzkříšení spojí s novým tělem a vznikne opět živá bytost. Pokud taková databanka existuje, kde se tato databanka nachází, když „dech“ je pouze „princip“ tj. nehmotná entita? Dle Kaz 12,7 by měla být „u Boha“ a nikoli v hadesu či ráji, což jsou dle bible domény vyhrazené pro vědomou existenci.

Pozn. Křesťanské pojení je odlišné. Nový zákon na řadě míst dokládá vědomou existenci duše člověka po smrti (Fil 1,23.24, 2 Kor 5,6-8, Sk 7,59, Lk 23,43, Žd 12,22-24, 1 Tes 4,14.15 aj.). Kontinuita bytí tedy v křesťanském chápání není přerušena ani po smrti.

Eschatologie

K životu bez přimlouve viz například *Adventisté sedmého dne věří*, Advent-Orion, 1999, str. 391 poznámka č. 53:

*Konec času milosti je dobou, kdy **už činit pokání nebude možné**.... „Dokud Kristus působí jako kněz, žádný soud se nemůže konat bez milosti (Zj 14,10 a 15, 1). Sedm posledních pohrom však padne na zem **bez milosti, protože přijdou po Kristově přimluvné službě** – na konci času milosti“, (U. Smith, cit. v. SDA Encyclopédia, rev. vyd, str. 1152)*

A vidění EGW:

*Jakmile Ježíš vyšel ze svatyně svatých... **Nebyl zde pak již žádný prostředník** mezi vinným člověkem a uraženým Bohem... omezení bylo odebráno a Satan získal plnou kontrolu na těmi, kteří nečinili pokání... v tomto obávaném čase, po ukončení Ježíšovy prostřednické služby, **budou svatí žít před Bohem bez prostředníka**. (Early Writings, p. 280)*

K Obhájení Božího charakteru opět *Adventisté sedmého dne věří*, str. 384:

*Působením malého rohu se satan snažil zpochybnit Boží autoritu.... Danielova vidění však ukazují na předadventní soud, ve kterém Bůh vysloví rozsudek odsouzení nad malým rohem, a tím vlastně i nad samotným satanem. Ve světle golgoty budou všechna satanova obvinění vyvrácena. **Všichni pochopí a uznají, že Bůh je spravedlivý a že za problém hříchu nenese zodpovědnost. Ukáže se, že jeho charakter je nenapadnutelný**....*

Dle CASD se na předadventním soudu projednávají případy jednotlivých lidí. Dle výše uvedeného citátu je tedy zřejmé, že CASD učí, že Bůh bude obhájen skrze případy lidí, jejichž případy se zde projednávají.

Ostatní

Ostatek: opět viz *Adventisté sedmého dne věří*, str. 204-212 Vlastnosti ostatku splňuje dle textu pouze CASD!

Učení o ostatku je založeno na těchto textech:

Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají přikázání Boží a drží se svědectví Ježíšova. (Zj 12,17)
... Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má ducha proroctví. (Zj 19,10)

Tyto texty CASD vykládá takto: Žena je církev, ostatní její potomstvo (ostatek) je část této církve žijící v posledních dnech. Tento ostatek se vyznačuje následujícími charakteristickými rysy: 1) zachovává Boží přikázání, což je desatero včetně soboty a 2) drží se svědectví Ježíšova což je 3) dle Zj 19,10 duch proroctví, který se projevil v životě a díle E. G. Whiteové. Proto se Církev Adventistů sedmého dne považuje za jedinou pravou církev, ostatek poslední doby, o kterém se mluví v knize Zjevení.

K vegetariánství několik citátů EGW:

Mezi těmi, kdo čekají na příchod Páně, bude nakonec jedení masa zcela opuštěno; maso přestane být součástí jejich jídelníčku. (Councels on Diet and Foods, p.380,381 – 1890)

Ani unce masa by se neměla dostat do našich žaludků. (Councels on Diet and Foods, p.380 – 1903)

Není nyní čas, aby cílem každého bylo vzdát se jedení masa? Jak mohou ti, kteří usilují o to být čistí, zušlechtění a svatí, kteří smejí mít společenství nebeských andělů, pokračovat v jedení jídel, která jsou tak škodlivá duši i tělu? (Ministry of Healing, p. 317)

Čisté a nečisté: Věřoučný článek 21: ***zdržovat se těch pokrmů, které Písmo označuje za nečisté.***

Abstinence: viz Věřoučný článek 21: ***Alkoholické nápoje, tabák, nezodpovědné užívání drog a narkotik škodí našemu tělu; proto je nemáme užívat.***

Problém šperků je snad (doufejme) v CASD v naší zemi již minulostí, ale vím jistě, že ještě před 10-15 lety zde byli kazatelé, kteří ženu bez sundaných náušnic nepokřtili.

Co se týká seminářů Zjevení, tak masivní show Reveleation Seminar 2012, kde byl hlavním mluvčím kazatel CASD John Bradshaw svědčí o tom, že takováto aktivita CASD je stále „v kurzu“. Zajímavý pohled na celou akci nabízí například článek v posledním čísle Proclamation! Viz

<http://lifeassuranceministries.org/proclamation/2012/2/prophecyshow.html>

O plagiátorství EGW viz moje studie: <http://biblickestudie.cz/studie/egw.pdf>

Poznámka na závěr

Zdá se, že aktuální teologie CASD se postupem času mírně mění. Žel tato změna, zdá se, nemá charakter reformy učení, ale má formu „zametání“ nepohodlných „pravd“ pod koberec. To, co se dříve hlásalo z kazatelen, se v současných publikacích objevuje jako poznámky pod čarou. Některá fakta jsou dokonce popírána, například role EGW v podpoře učení o zavřených dveřích, které adventisté zastávali sedm let (1844 – 1851). Toto mylné učení EGW podporovala ve svých viděních,

jak dokládá např. vidění v Camdenu z 29. června 1851. Uvedené vidění bylo odstraněno z Early Writings a CASD popírá, že by kdy existovalo. Viz Canright – The Life o Mrs. E. G. White <http://www.ellenwhiteexposed.com/canright/can7.htm>

Jak jsem naznačil v článku „Tři pilíře adventismu“ <http://biblickestudie.cz/studie/3pilire.pdf>, je nemožné reformovat zásadně učení CASD, dokud zde bude platit článek č. 17:

*Jedním z darů Ducha svatého je **dar prorockví**. Tento dar je příznačný pro církev ostatků a **projevil se v díle E. G. Whiteové**. Spisy této služebnice Páně jsou **trvalým** a významným **ukazatelem k pravdě**, jsou církvi pomocí, usměrněním, poučením i napomenutím*

Pokud EGW cokoli potvrdila textem uvozeným slovy „viděla jsem“ či „bylo mi ukázáno“, pak to (alespoň teoreticky) musí být pro CASD i dnes neustále závazným slovem. Teologie CASD má proto i dnes jednoznačně vymezené hranice, které nemůže překročit.